

„Mă, Petre, tu prea multe ai învățat de la mine ...	5
„Nimeni nu ieșea de la Părintele nemângâiat și neluminat ...	11
Cum l-am cunoscut pe Părintele Arsenie Boca ...	17
Mărturii, minuni și ziceri pentru mai târziu ...	27
Părintele Arsenie și copiii ...	93
Părintele Arsenie Boca și Părintele Ilie Cleopa ...	97
Taina celor trei iubiri ...	101
Cuvânt de încheiere ...	105
Anexă ...	107

„Mă' Petre, tu prea multe ai învățat de la mine...”

Mântuitorul Iisus Hristos i-a poruncit celui din ținutul Gherghesenilor, din care scosese diavolii și care voia să îl urmeze ca ucenic: „Du-te la casa ta și, pe unde vei merge, spune oamenilor cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu”.

Așa și eu, care nu mă pot numi ucenic al Părintelui Arsenie, cum îmi zic unii, voi spune cât voi trăi și pe unde voi merge, cât bine mi-a făcut mie Dumnezeu prin Părintele Arsenie Boca.

Ne tot împuținăm cei care l-am cunoscut pe Părintele Arsenie față către față.

Am patruzeci de ani de preoție și simt că am îmbătrânit în rele. Însă, dacă nu voi mărturisi acum și voi tăcea, nu voi fi oare socotit ca un nerecunoscător sau ca unul care am ascuns darul cunoașterii Părintelui Arsenie?

Această carte nu-i un tratat de teologie, ci o mărturie adevărată despre acest mare om al lui Dumnezeu trimis Neamului și Bisericii noastre, așa cum l-am cunoscut și așa cum mi-a îngăduit Bunul Dumnezeu să mi se descopere.

Când scriu aceste rânduri, îmi sună în minte și cuvântul Sfântului Apostol Pavel: „Aduceți-vă aminte de cei ce v-au grăit cuvântul lui Dumnezeu și, privind la sfârșitul vieții lor, să le urmați credința”.

Și, de asemenea, cuvântul pe care îl spune, în alt loc, corintenilor: „De ați avea în Hristos mulți învățători, totuși nu aveți mulți părinți, căci în Hristos Iisus eu v-am născut pe voi prin Evanghelie”.

Oricine l-a văzut pe Părintele Arsenie ar putea multe să scrie.

Mie mi-a hărăzit Dumnezeu de l-am văzut de mai multe ori și, uneori, singur doar el cu mine. Însă nu este ușor ceea ce îndrăznesc, adică să scriu despre Părintele Arsenie. De aceea, o rog pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu, a cărei Sfântă Icoană de la Betleem o port cu nevrednicie, să-mi curățe mintea și inima, trupul și sufletul, cele stricate cu tot felul de păcate – cum scrie la Sfântul Maslu –, ca să nu mă rușineze Dumnezeu acum și în Ziua Judecării, că am scris cartea aceasta, pe care o închin preaslăvirii ei.

Îmi spunea Părintele Arsenie, când veneam la Sfinția Sa, la Drăgănescu: „Scrie, Petre, cuvintele pe care le-am scris eu pe Pereți, căci vei avea nevoie de ele”. El știa, desigur, că eu voi scrie cândva o carte despre Sfinția Sa.

Tot așa, știa că voi vești, de multe ori, la mulțimi de oameni, pe unde voi merge, despre Sfinția Sa. Sunt mii și mii de oameni care se adapă din sfințenia Părintelui Arsenie și a cuvintelor lui. Sunt tot mai mulți arhierii, preoți, călugări și mireni care-i recunosc sfințenia și îi simt prezența și ajutorul.

Între ei, se remarcă în mod deosebit Mitropolitul Ardealului, Înaltpreasfințitul Laurențiu al nostru, de origine din Sâmbăta, a cărui mamă evlavioasă, Viorica, l-a dus de mic la Părintele Arsenie, să-i sărute mâna și să-I binecuvânteze. Cred că și Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române va fi bucuros să-l așeze între sfinți, pe cerul Bisericii, împreună cu ierarhii Sfântului Sinod, pe Părintele Arsenie Boca, a cărui sfințenie este dovedită prin mii de mărturii. Canonizarea Părintelui Arsenie va fi un acoperământ pentru întreaga noastră Biserică Ortodoxă Română și pentru ridicarea slăvitei biserici, Catedrala Mântuirii Neamului, din București.

Aveți așadar aici, dragi cititori, *o seamă de cuvinte*, cum zice cronicarul, despre Părintele Arsenie, iubitul Maicii Domnului:

„Din cele ce am văzut, din cele ce am auzit și cu mâinile mele am pipăit”, cum zice Sfântul Ioan Evanghelistul în epistola sa.

De tâlcul multor cuvinte ale Părintelui Arsenie mi-am dat seama numai după ce s-au împlinit.

Sfinția Sa știa, de pildă, că am să port mereu cu mine sfânta icoană a Maicii Domnului, după moartea fiicei mele, Maria. De aceea, îmi spunea să nu mă tulbur, că nu sunt mulți care să aibă

evlavie adevărată la sfânta icoană a Maicii Domnului, cu atât mai puțin smerenie a inimii și blândețe adevărată. Sfinția Sa nu obișnuia să ne împuieze mintea cu numărul capitolelor și al versetelor din Biblie, deși toate ne îndemna să le facem în acord cu Sfintele Scripturi. Așa am urmat și eu, în această carte.

Mărturisesc că am învățat de la Părintele Arsenie cât în șapte institute teologice. De fapt, îmi spunea zâmbind, pentru că știa că îl iubesc: „Mă Petre, tu prea multe ai învățat de la mine”.

„Oare nu ardea în mine inima mea când îmi vorbea pe cale și îmi tâlcuia Scripturile ca și lui Luca și Cleopa?... „mă întreb și eu adesea, gândindu-mă la acele clipe în care puteam fi cu Părintele Arsenie.

Zicea Părintele Arsenie: „Mă, eu nu am pretenție să mă înțeleagă cei mai mulți. Căci fiecăruia ni S-a dăruit Duh Sfânt cât ne-a rânduit Hristos. Însă, cum zice Sfântul Apostol Pavel, în măsura în care am suferit Cruce, pentru numele Lui, așa vom fi și răsplățiți de Dumnezeu”. De aceea, el mulțumea lui Dumnezeu și Maicii Domnului pentru fiecare spin al Crucii.

Îmi mai zicea: „Mă, Petre, nu mă mai apăra în fața oamenilor, căci mie îmi este mai de folos batjocura decât lauda! Lasă-i, că vor vedea ei când vine Hristos la Judecată, cum scrie Sfântul Matei, înconjurat de îngeri și de Sfinți”.

Și mai zicea ceva, înfricoșător: „Pe mine, pentru jertfa brâncovenilor, m-a semănat Dumnezeu la voi”.

Ce mare taină! Dar câți o pot crede?! Ce clar explică aceasta Sfântul Pavel: „Toate sunt curate pentru cei curați, dar pentru cei necurați, nimic nu este curat, căci necurată este mintea lor”. Iată slăbănoția cu mintea, deși ei se cred înțelepți. Așa au făcut din Iisus, idealul iubirii, coborât din Cer, motiv de vrajbă între oameni.